

Arató István: A községi ev. leányliceum szakterem-rendszere. Mindazok, kik korszerű tanítási és nevelési problémákkal foglalkoznak, tanulsággal olvashatják el Arató István e tanulmányát, melyben a vezetése alatt álló községi ev. leányliceum néhány tanulmányi berendezkedéséről számol be. Kétségtelen, hogy ezek a berendezkedések fontos nevelési és módszertani kérdéseket is érintenek, egyben sok tekintetben a cselekedtető tanítás szolgálatában is állanak. Maga a tanulmány négy fejezetre oszlik: foglalkozik a *szakterem-rendszerrel, az intézeti könyvtár- és olvasóterem berendezésével, a napközi iskola rendszerének bevezetésével s a modern nyelvek tanítása és begyakorlásával.*

A *szakterem-rendszer* megalkotása nemcsak azt jelenti, hogy a liceum egyes tárgyainak tanítása mind külön terebben történik, de főleg azt, hogy az egyes szaktermek berendezéseivel egyfelől a tárgy természetének megfelelően létesített milieu-hatásokat az érdeklődés felkeltésének szolgálatába állíthatjuk, másfelől a szaktermek megfelelő praktikus és szükségyszerű felszerelésével a közvetlen szemléletnek és a fellépő egyéni cselekvő munkák elvégzésének feltételeit is megteremtjük. A tanulmánynak ez a fejezete őszintén tárja fel az újítás előnyeit és bizonyos nehézségeit s megállapítja, hogy főleg kis létszámú intézetekben érdemes e rendszert megvalósítani.

A *könyvtár- és olvasóterem* c. fejezet bemutatja a terem berendezését és ismerteti azokat a szempontokat, melyek figyelembevételével az öntevékenységnek elve a szellemtudományi tárgyak keretében is megvalósítható.

Igen érdekes és nagyon figyelemreméltó a *napközi iskola rendszerének* bevezetése c. fejezet, ahol leírja azokat az eljárásokat, melyek mellett a tanári szobában bármely napon minden szaktanár áttekintheti, hogy a tanulóknak az illető napra való otthoni előkészületnél minő munkateljesítményt kellett végezniök. Ez az eljárás kitűnően alkalmas a tanulók helyes időbeosztásának és időkihasználásának elbírálására, egyben sok jó tanácsot és figyelmeztetést nyújtanak a tanárok módszeres munkájának irányítását és önbírálatát illetőleg is.

A negyedik fejezet a *modern nyelvek tanítására és gyakorlására* mond el néhány szempontot.

A tanulmány befejezéséül közli a felettes tanügyi hatóságoknak az intézet újító munkáira vonatkozó elismerő szavait s végül néhány fényképben is bemutatja ez új milieu-iskola berendezkedéseit.

A pedagógusok azzal a tanulsággal olvashatják el a füzetet, hogy a soproni ev. leányliceum tudatos nevelői és tanítói munkája az intézet további nemes munkálkodásaiban és a cselekedtető tanítási eljárások fokozatos fejlődésében még sok értékes gyümölcsöt fog teremni.

Kratofil Dezső.

Adolf Busemann: Pädagogische Jugendkunde. Moritz Diesterweg, Frankfurt. a. M. 1931. N. 8°, 263 l. Ára vászonkötésben 9.40 M.

Busemann neve a német ifjúságismereti irodalomban közismert. Az előtünk fekvő összefoglaló ifjúságismereti egyetemi és pedagógiai akadémiai előadásából nőtt ki. A mű központi része a 6—14. éves kor fejlődésével foglalkozik, de a korai gyermekkor és az érettség korának ismertetését sem